

In deze column zijn mediums Henk Jan Akse en Willemijn Bessem afwisselend aan het woord. Deze maand: Willemijn Bessem, die onder meer als trancemedium stemmen van gene zijde vertolkt.

Sprookjes bestaan

Toen ik door India reisde, kwam ik voor het eerste in aanraking met vrijwillige dienstverlening als oefening voor bewustwording. *Seva* noemen ze het werk dat je in een leefgemeenschap doet om bij te dragen aan het scheppen van een sfeer van gelijkwaardigheid. In eerste instantie begreep ik de waarde hiervan niet, maar gaandeweg zag ik dat het vrijwillig inzetten van je aandacht, kennis en inspanning een opening is naar het kunnen ontvangen van nieuwe inspiratie en een diep gevoel van vervulling.

Ditzelfde principe kwam ik ook tegen toen ik voor het eerst naar het zomerfestival *OpenUP* ging. Hier komen een paar honderd mensen en kinderen voor enkele dagen samen. De eerste keer bood ik een workshop aan om bezoekers te laten ervaren hoe natuurlijk het is om telepathisch contact te hebben met overleden familie, vrienden en begeleiders. Wat was ik verbaasd over het gemak waarmee de meeste mensen eenvoudig volgden wat ik ze voordeed! We waren allemaal verrast en tegelijk ook weer niet. Er gebeurden zo veel mooie dingen op dit festival... Elke workshop en ieder muzikaal optreden had een magische dimensie, omdat er een oprechte open aandacht was voor elkaar.

Er werd ook elke dag tijd gegeven aan *Sharing*, waarbij iedereen een gelijke hoeveelheid tijd krijgt om zijn eigen gevoelens en ervaringen te delen. Alle anderen van het groepje luisteren dan met stille aandacht zonder te reageren of te oordelen. Op deze manier voelde ik me echt gehoord en gezien. Ik was verwonderd over de inzichten en gevoelens die bij me naar boven kwamen indien ik de ruimte kreeg om vanuit mijn diepste innerlijk te delen zonder onderbroken te worden.

Elk jaar ga ik weer terug en voel ik dat het veld van samenzijn steeds meer norm wordt in plaats van uitzondering. En iedere keer ben ik in staat om meer verbinding aan te gaan en meerdere dingen tegelijk te ondernemen. Voel ik toegenomen stevigheid en groei in de omgang met mijn gevoeligheid. De reden is dat ik beter leer te ontspannen en te vertrouwen dat alles zijn eigen stroom heeft en we het samen dragen. Dit jaar heb ik opnieuw enkele taken op me genomen als vrijwilliger. Want vrijwilliger zijn we echt allemaal. Iedereen van de organisatie, alsook de talloze *CoCreators* die zich aanmelden om mee te helpen opbouwen en werken tijdens het festival. En wanneer de

deelnemers aankomen, worden zij ook een medeschepper van het festival met hun eigen unieke inbreng. Want naast het muziek- en workshopprogramma is er een open podium waar iedereen de ruimte krijgt om zijn eigen talenten te laten zien, projecten te starten, ideeën uit te werken of een lied te zingen.

Ooit heb ik een spirituele *comedy* gemaakt en daarmee een uur opgetreden. Dit had ik nooit gedurfd zonder me zo vertrouwd en veilig te voelen. Wanneer ik een workshop geef, ontvang ik door vanuit mijn diepste zelf te delen. Wat een plezier om zo te kunnen genieten van elkaars talenten en schoonheid! Spontane nieuwe samenwerking met muzikanten, nieuwe en oude vrienden. De prachtige rituelen, uitgevoerd in een sfeer van aandacht en liefde. Zo veel gelachen, geleerd, voelen als een klein kind in de wonderlijke werkelijkheid. En als ik weer thuis ben, kijk ik met frisse ogen en een vol hart. Zie ik nog intenser het wonderlijke van alledag en stroom ik over van enthousiasme om de nieuwe inspiratie in mijn dagelijks leven te integreren.

Eind juli gaan we het samen weer beleven, voor de tiende keer alweer. Hoeveel mensen meedoen is nooit zeker, maar het vertrouwen is groot dat de *spirit* van *OpenUP* zal inspireren. De meeste mensen weten niet precies waarom, maar worden innerlijk aangesproken om mee te komen scheppen en vieren. Na afloop van zijn eerste bezoek vorig jaar riep een vriend, een echte zakenman, uit: "Spookjes bestaan!" ■